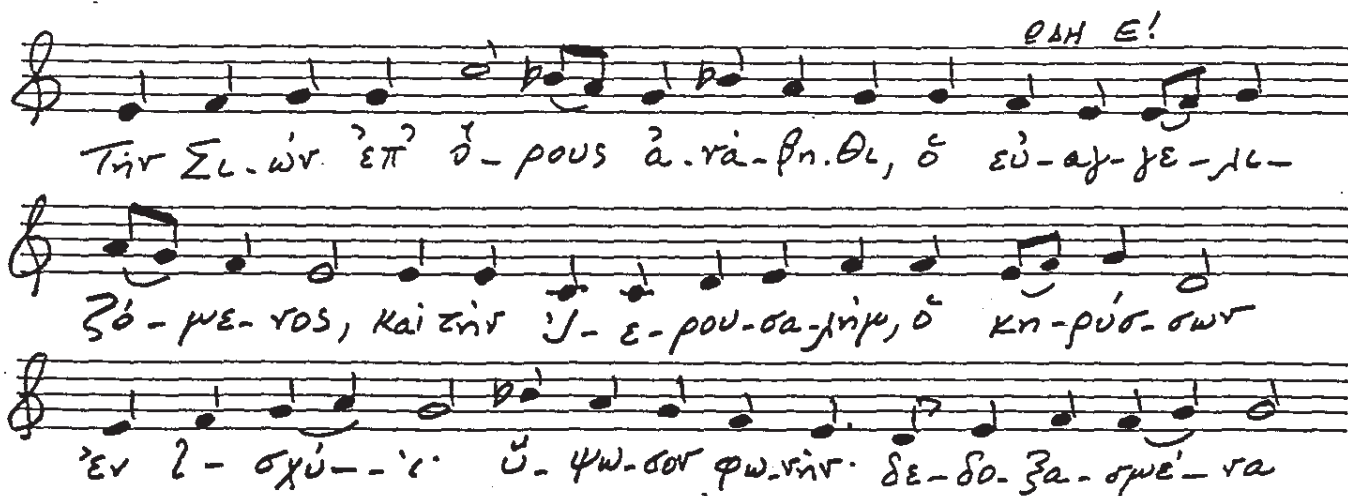
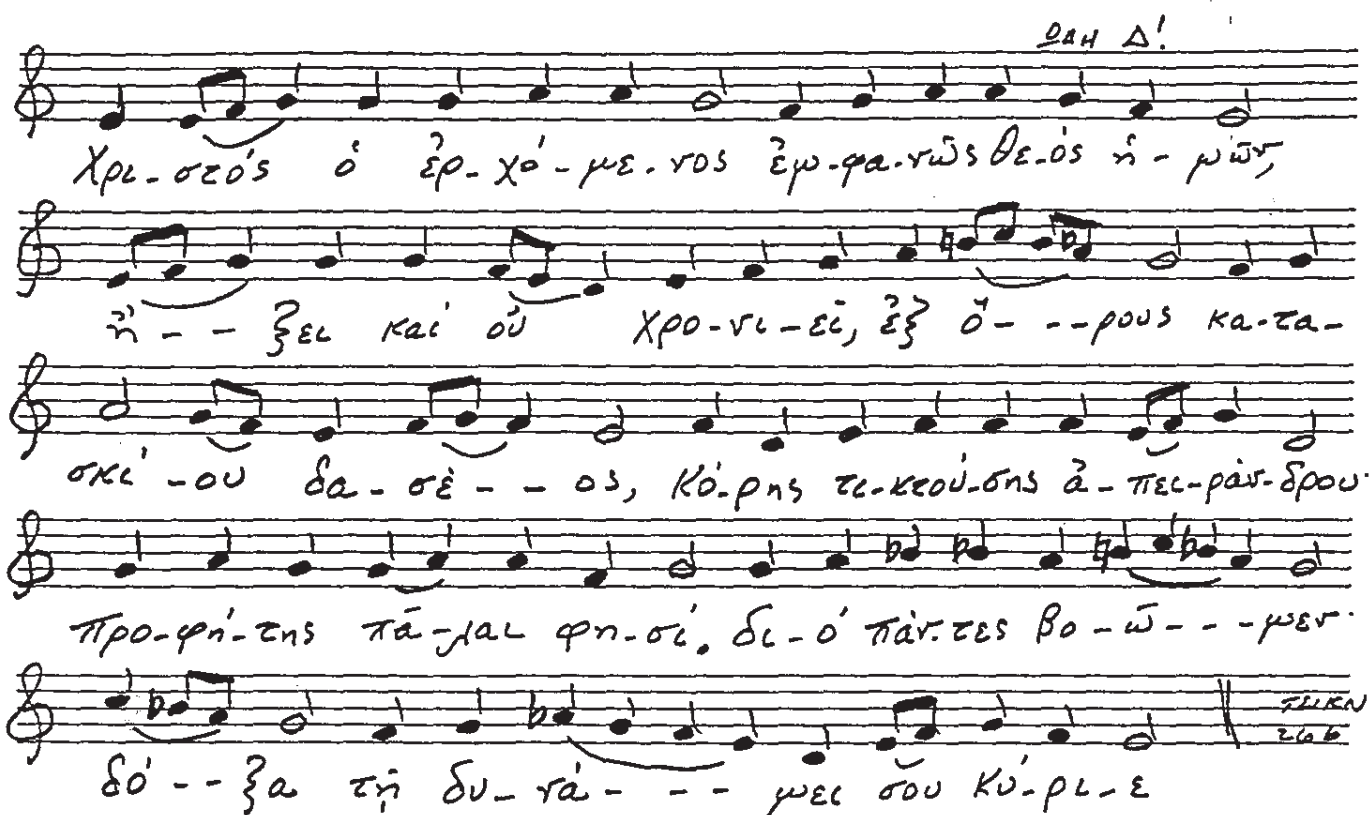
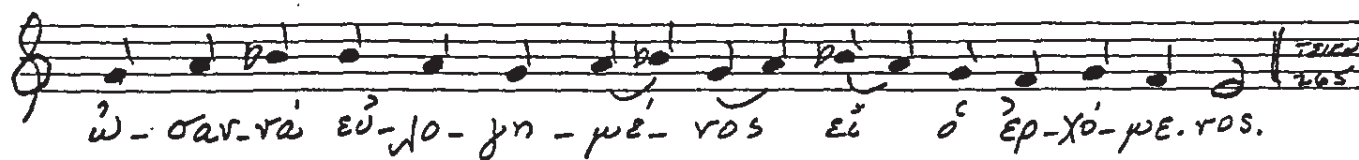

ὤ-φθη-σαν, αἱ πη-γαὶ τῆς ἁ-βύσ-σου, το-ζέ-δος ἁ-μοι-
 ροι, καὶ ἁ-νε-κα-λύ-φθη θα-λάσ-σης, κυ-μα-τού-σης
 τὰ θε-μέ-λι-α, τῇ κα-τα-γύ-δι γεύ-μα-τι,
 ταύ-της γὰρ ἔ-πε-ζί-μη-σας, πε-ρι-ού-σι-ον λα-
 ον δὲ ἔ-σω-σας, ἁ-δοῦ-σα, ἔ-πε-νέ-κε-ον ὁ-
 μνον σοι Κύ-ρι-ε.

ΤΕΛΟΣ
264

ΟΔΗ Γ!

Νά-ου-σαν ἁ-κρο-το-μον προ-σά-γμα-τι σῶ, στεί-ρε-
 ἂν ἔ-θή-λα-σε πέ-τραν, ὕ-δα-νη-λί-της λα-ός-
 ἡ δὲ πέ-τρα σὺ Χρι-στέ, ὁ-παρ-χεις καὶ ζω-ή.
 ἔ-ν ἡ ἔ-σσει-ρε-ώ-θη ἡ ἐκ-κλη-σί-α κρά-ζου-σα

ἐ-λά-λή-θη πε-ρί σου, ἡ πό-λις τοῦ θε-οῦ. εἰ-ρή-νη
 ἐ-πὶ τὸν Ἰ-σρα-ήλ, καὶ σω-τή-ρι-ον
 οὐ ἐ-θνε-σιν

ΤΕΛΟΣ
 266

ΟΔΗ ΣΤ.

ἐ-βό-η-σαν, ἐν εὐ-φρο-σύνῃ δι-καί-ων τὰ πνεύ-μα-τα,
 νῦν τῷ κό-σμῳ δι-α-θή-κη καί-νῃ
 δι-α-τί-θε-ται καὶ παρ-τί-σπα-τι, καλ-τούρ-γεῖ-σθω
 λα-ὸς θε-οῦ Αἰ-μα-τος.

ΤΕΛΟΣ
 267

ΟΔΗ Ζ.

Ὁ δι-α-σω-σας ἐν πυ-ρὶ, τοὺς Ἀ-βρα-μει-αί-ους
 σου παί-δας, καὶ τοὺς Κατ-δέ-ους Ἀ-ρε-μὴν οἷς ἂν

δι-κως δι-καί-ους ἐ-νή-δρυσαν, ὁ πε-ρὺ-μνη-σε
 Κύ-ρι-ε, ὁ θε-ός ὁ τῶν Πα-τέ-ρ-ων, εὖ-
 λο-γί-ζος εἰ.

ΤΣΙΕΝ
 268

ΕΘΗ Η!

Αἰ-τού-μεν εὖ-λο-γού-μεν καὶ προ-σκυ-νοῦ-μεν τὸν Κύ-ρι-ον.
 Εὐ-φράτ-θη-τι ὕ-ε-ρου-σα-μήν, Πα-τη-ρ-ὸς-ε-
 σε οἱ ἀ-γα-πῶν-τες Σι-ὼν, ὁ βα-σι-λεύ-ων γάρ
 εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας, Κύ-ρι-ος τῶν οὐ-ρα-νῶν
 ἡ-θελ-εὺς εὐ-μα-ρεῖ-σθαι πᾶ-σα ἡ γῆ ἐκ προ-σώ-
 του αὐ-τοῦ, καὶ βο-ᾷ-τω πᾶν-τα τὰ ἔρ-γα
 Κυ-ρι-οῦ τὸν Κύ-ρι-ον

ΤΣΙΕΝ
 268